

อ้อยโรงงาน



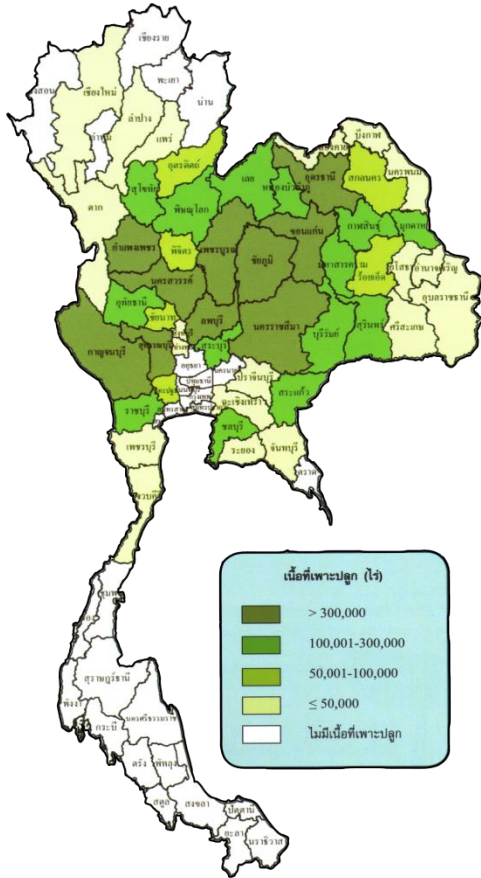
ชื่อไทย : อ้อยโรงงาน

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Sugar Cane

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Saccharum Officinarum L.*

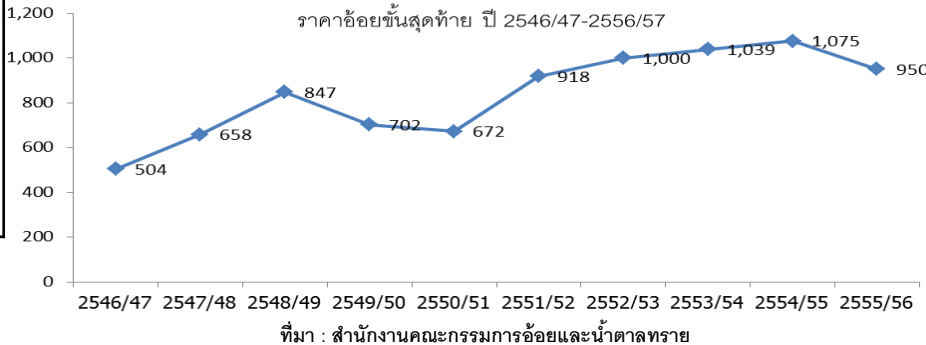
โดย กลุ่มส่งเสริมการผลิตพืชไร้อุตสาหกรรม

โทรศัพท์ 02-5614765



สถิติการผลิต			
	ปี 55	ปี 56	ปี 57
จำนวนผู้ปลูก (ครัวเรือน)	278,103	291,764	309,821
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ล้านไร่)	8.95	9.33	9.84
ผลผลิตเฉลี่ย (ตัน./ไร่)	10.95	10.72	10.55
ผลผลิตเข้าโรงงาน (ล้านตัน)	97.98	100.00	103.82
พันธุ์ที่นิยมปลูก			
LK92-11 (63.7%) KK3(17.2%) KK99-72(9.6%) K88-92(3.9%)			
แหล่งผลิตที่สำคัญ			
จังหวัดกาญจนบุรี นครสวรรค์ นครราชสีมา ลพบุรี อุตรดิตถ์ สุพรรณบุรี กำแพงเพชร ขอนแก่น			

ฤดูกาลผลผลิต(ร้อยละที่ออกสู่ตลาด)					
พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
0.38	21.12	28.16	26.11	20.93	3.38
ปี 2556			ปี 2557		



ต้นทุน / ผลตอบแทน	
ต้นทุน(ปี ๕๖/๕๗ : บาท/ไร่)	
1. ต้นทุนผันแปร	๘,๑๐๑.๘๙
1.1 ค่าแรงงาน	๓,๙๙๕.๙๑
- เตรียมดิน	๕๑๘.๘๗
- ค่าปลูก	๕๑๖.๘๗
- ดูแลรักษา	๘๖๗.๒๓
- เก็บเกี่ยว	๒,๐๙๒.๙๔
1.2 ค่าวัสดุ	๓,๗๒๐.๑๗
- ค่าพันธุ์	๑,๑๐๒.๒๐
- ค่าปุ๋ย	๑,๘๙๑.๘๙
- ค่าสารกำจัดวัชพืชและศัตรูพืช	๕๖๙.๐๙
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น	๒๕๗.๐๐
1.3 ค่าดอกเบี้ยเงินลงทุน	๓๘๕.๘๐
ค่าจัดการ (7 % ของต้นทุนผันแปร)	๕๖๗.๑๓
2. ต้นทุนคงที่	๑,๘๒๗.๖๒
3. ต้นทุนรวมต่อไร่	๑๐,๙๒๖.๖๔
4. ต้นทุนรวมต่อตัน(บาท/ตัน)	๘๙๑.๐๖
5. ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)	๑๑.๗๘

ปี	ส่งออก		นำเข้า	
	น้ำตาลทรายดิบ		น้ำตาลทรายขาว	
	พันตัน	ล้านบาท	พันตัน	ล้านบาท
2554				
2555				
2556				

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น กัมพูชา ไต้หวัน จีน
ประเทศคู่แข่งที่สำคัญ ออสเตรเลีย บราซิล แอฟริกาใต้

ข้อได้เปรียบเสียเปรียบสินค้าไทย

ข้อได้เปรียบ

- ประเทศไทยมีศักยภาพที่เหมาะสมในการปลูกอ้อยทั้งสภาพพื้นที่และภูมิอากาศ
- เป็นแหล่งผลิตที่มีความได้เปรียบในด้านการขนส่ง
- มีพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 และระบบแบ่งปันผลประโยชน์ที่มีเสถียรภาพ
- โรงงานน้ำตาลสามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตอื่นได้

ข้อเสียเปรียบ

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางพัฒนา/แก้ไข
<p>การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นพืชอาหารและพืชพลังงาน 2. มีระบบแบ่งปันในการคิดราคาผลผลิตที่ชัดเจน 3. การบริโภคน้ำตาลทรายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น 4. ตลาดรับซื้อแน่นอนและภาคอุตสาหกรรมต้องการวัตถุดิบมาก 5. การขยายตัวในการส่งออกค่อนข้างดี <p>ปัจจุบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้ส่งออกอันดับ 2 ของโลก มูลค่าการส่งออกรวมมากกว่า 70,000 ล้านบาทต่อปี 	<p>การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดการจัดการเขตกรรม เช่น การบำรุงรักษาดิน การบริหารจัดการน้ำในไร่้อย การใช้ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช 2. ขาดการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่และการลดต้นทุน 3. ขาดแคลนแรงงานเก็บเกี่ยว 4. ราคาปุ๋ยและพันธุ์้อยสูงขึ้น 5. ปริมาณการผลิต้อย (อุปทาน) น้อยกว่าความต้องการใช้ของโรงงาน (อุปสงค์) ประมาณ 46.44 ล้านตัน <p>การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ราคา้อยไม่มีเสถียรภาพ เนื่องจากพึ่งพาราคาจากต่างประเทศและการใช้ประโยชน์จาก้อยยังไม่คุ้มค่าขาดการส่งเสริมสนับสนุนการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง 2. เป็นสินค้าที่ต้องพึ่งตลาดต่างประเทศ ทำให้ราคามันล่าปะหลังที่เกษตรกรขายได้มีความแปรปรวนค่อนข้างสูง 	<p>การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มผลผลิตโดยพัฒนาระบบการให้น้ำที่มีประสิทธิภาพในภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ และให้สินเชื่อเกษตรกรเพื่อพัฒนาระบบน้ำจำนวน 2 ล้านไร่ 2. ลดต้นทุนของปัจจัยการผลิต 3. ลดต้นทุนการผลิต โดยพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในการเก็บเกี่ยวและการขนส่ง 4. ให้ทุกโรงงานจัดการเก็บเกี่ยวและการหีบ้อยด้วยระบบคอมพิวเตอร์และระบบ GIS รวมทั้งมีระบบบริหารการจัดการด้าน IT ปัจจุบันร้อยละ 70 ของจำนวนโรงงานน้ำตาลทั้งหมดใช้ระบบ GIS ในการประเมินผลผลิต้อย 5. เพิ่มงานวิจัยและพัฒนาพันธุ์้อย รวมทั้งจัดหาแหล่ง/ศูนย์ถ่ายทอดความรู้ให้กับชาวไร่้อย 6. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต้อยโรงงานในพื้นที่ที่เหมาะสม โดยการเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนการผลิต 7. เพิ่มพื้นที่ปลูก้อยโรงงานในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมเหมาะสมน้อย ในพื้นที่ 33 จังหวัด เป้าหมาย

กลุ่มส่งเสริมการผลิตพืชไร่อุตสาหกรรม **ที่มา : คณะทำงานพัฒนาสารสนเทศการเกษตรระดับประเทศ (้อยโรงงาน)**